

वा० रा०

॥५४॥

अहं तस्य रामस्य भार्या त्वयाऽपहर्तुं न शक्याऽथापि अयं विधिरपहरणरूपविधिस्तव वधार्थाय देवेन विहितोत्र न संशयः ॥ २१ ॥ शूरेणेत्याद्युपहासोक्तिः ॥ अपोस्य मारीच
माययाऽपसार्य कस्माद्धारचौर्यं त्वया कृतं तस्मादत्यंतमशूरस्त्वमित्युपहासः ॥ चिदिति पादपूरणे ॥ २२ ॥ २३ ॥ सिंहसत्त्वगतिः सिंहवत्सत्त्वं पराक्रमोगतिश्च यस्य सः ॥ सिंहसं
हननइतिपाठांतरं ॥ २४ ॥ चलमयं यस्य तादृशमुकुटवान् ॥ २५ ॥ श्रोणीसूत्रेण कटिसूत्रेण रशनयेत्यर्थः ॥ इंद्रनीलनद्धमुखारक्तमणियुक्तत्वाच्च तस्य मेचकत्वं भुजंगोवासु

नापहर्तुमहंशक्यातस्यरामस्यधीमतः ॥ विधिस्तववधार्थायविहितोनात्रसंशयः ॥ २१ ॥ शूरेणधनदभ्रात्रावलैःसमुदितेनच ॥ अ
पोस्यरामंकस्माच्चिद्धारचौर्यंत्वयाकृतं ॥ २२ ॥ सीतायावचनंश्रुत्वावणोराक्षसाधिपः ॥ विवृत्यनयनेकूरेजानकीमन्ववैक्षत ॥ २३ ॥
नीलजीमूतसंकाशोमहाभुजशिरोधरः ॥ सिंहसत्त्वगतिःश्रीमान्दीप्तजिह्वाग्रलोचनः ॥ २४ ॥ चलाग्रमुकुटप्रांशुश्चित्रमाल्यानुलेप
नः ॥ रक्तमाल्यांबरधरस्तप्तांगदविभूषणः ॥ २५ ॥ श्रोणीसूत्रेणमहतामेचकेनसुसंवृतः ॥ अमृतोत्पादनेनद्वौभुजंगेनेवमंदरः ॥ २६ ॥
ताभ्यांसपरिपूर्णाभ्यांभुजाभ्यांराक्षसेश्वरः ॥ शुशुभेचलसंकाशःशृंगाभ्यामिवमंदरः ॥ २७ ॥ तरुणादित्यवर्णाभ्यांकुंडलाभ्यांवि
भूषितः ॥ रक्तपल्लवपुष्पाभ्यामशोकाभ्यामिवाचलः ॥ २८ ॥ सकल्पवृक्षप्रतिमोवसंतइवमूर्तिमान् ॥ श्मशानचैत्यप्रतिमोभूषितोपि
भयंकरः ॥ २९ ॥ अवेक्षमाणोवैदेहींकोपसंरक्तलोचनः ॥ उवाचरावणःसीतांभुजंगइवनिश्वसन् ॥ ३० ॥ अनयेनाभिसंपन्नमर्थ
हीनमनुव्रते ॥ नाशयाम्यहमद्यत्वांसूर्यःसंध्यामिवौजसा ॥ ३१ ॥

किः सहि नीलवर्णइत्याहुः ॥ २६ ॥ ताभ्यां प्रसिद्धपराक्रमाभ्यां भुजद्वयमेव सर्वदा ॥
युद्धादौ स्वेच्छया दशभुजत्वमिति द्विवचनं ॥ वामदक्षेभुजत्वजात्यैकवचनमित्यन्ये ॥ २७ ॥ २८ ॥ वसंतइव भूषितोपि श्मशानचैत्यप्रतिमः तदुभयवत्परिहार्यद
र्शनः ॥ चैत्यं बुधायतनं अतएवभयंकरः ॥ २९ ॥ ३० ॥ अनयेन अनीत्या युक्तं ॥ अर्थहीनं प्रयोजनहीनं व्रतं रामंवा ॥ अनुव्रतेइतिसंबोधनं ॥ ईदृशीं त्वां नाशयामि ॥ सूर्यउ
दितःसंध्यातत्कालिकमंधकारमिव ॥ ३१ ॥

मु० का०

॥५४॥